

விவசாயம்

- விவசாயம் என்பது மக்களுக்கு உணவு, கால்நடைகளுக்கு தீவனம், நார்ச்சத்து மற்றும் சில தாவரங்களை வளர்ப்பதன் மூலமும், வளர்ப்பு விலங்குகளை (கால்நடைகள்) வளர்ப்பதன் மூலமும் தேவையான பல பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் செயல்முறையாகும்.

விவசாயத்தை தீர்மானிப்பவர்கள்:

இந்தியாவில் விவசாயம் என்பது பல காரணிகளால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. சில முக்கியமான காரணிகள்:

- **இயற்கை காரணிகள்:** நிவாரணம், காலநிலை மற்றும் மண்.
- **நிறுவன காரணிகள்:** பண்ணை வைத்திருப்பவர்களின் அளவு, நில உரிமை மற்றும் நில சீர்திருத்தங்கள்.
- **உள்கட்டமைப்பு காரணிகள்:** நீர்ப்பாசனம், மின்சாரம், போக்குவரத்து, கடன், சந்தை, காப்பீடு மற்றும் சேமிப்பு வசதிகள்.
- **தொழில்நுட்ப காரணிகள்:** அதிக மகசூல் தரும் விதைகள், இரசாயன உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் இயந்திரங்கள்.

விவசாயத்தின் வகைகள்:

இயற்கை விவசாயம்:

- நாட்டில் உள்ள விவசாயிகளில் கணிசமான பகுதியினர் இயற்கை விவசாயத்தை கடைபிடிக்கின்றனர்.
- விவசாயிகள் குடும்ப உறுப்பினர்களின் உதவியுடன் பயிர்களை வளர்த்து, சந்தையில் விற்க சிறிய உபரியுடன் கிட்டத்தட்ட முழு பண்ணை உற்பத்தியையும் பயன்படுத்துகின்றனர்.
- உணவுப் பயிர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது.
- உணவுப் பயிர்கள் தவிர, கரும்பு, எண்ணெய் வித்துக்கள், பருத்தி, சணல் மற்றும் புகையிலை ஆகியவையும் பயிரிடப்படுகின்றன.
- பாரம்பரிய விவசாய முறை குறைந்த விளைச்சலை ஏற்படுத்துகிறது.

மாறிவரும் விவசாயம்:

- இந்த வகை விவசாயத்தை பழங்குடியினர் வன நிலத்தில் மரங்களை வெட்டி, மரக்கிளைகளை வெட்டி எரித்து பிறகு செய்கிறார்கள்.
- நிலத்தை சுத்தப்படுத்தியவுடன், இரண்டு முதல் மூன்று ஆண்டுகள் பயிர்கள் வளர்ந்து, மண்ணின் வளம் குறைவதால் நிலம் கைவிடப்படும்.
- விவசாயிகள் புதிய பகுதிகளுக்குச் சென்று, செயல்முறை மீண்டும் செய்யப்படும்.
- அவர்கள் சில தானியங்கள் மற்றும் காய்கறி பயிர்களை உடல் உழைப்பைப் பயன்படுத்தி பயிரிடுகின்றனர்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- இது "ஸ்லாஷ் அண்ட் பர்ன்" சாகுபடி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

தீவிர விவசாயம்:

- தீவிர வேளாண்மை என்பது வேளாண்மை தீவிரப்படுத்துதல் மற்றும் இயந்திரமயமாக்கல் அமைப்பாகும், இது பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் இரசாயன உரங்களின் அதிக பயன்பாடு போன்ற பல்வேறு வழிகளில் கிடைக்கும் நிலத்தில் இருந்து அதிக மகசூலைப் பெறுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

உலர் விவசாயம்:

- நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாத வறண்ட பகுதிகளில் இவ்வகை விவசாயம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.
- இந்தப் பகுதிகளில் பயிரிடப்படும் பயிர்கள் வறட்சியைத் தாங்கும்.
- பொதுவாக நீர்ப்பாசனம் மூலம் பயிரிடப்படும் பயிர்களும் உலர் விவசாயத்தின் கீழ் பயிரிடப்படுகின்றன.
- இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், விளைச்சல் பொதுவாக குறைவாக இருக்கும்.
- உலர் சாகுபடியின் கீழ் உள்ள பெரும்பாலான பகுதிகள் ஆண்டுக்கு ஒரு பயிரை மட்டுமே மகிழ்விக்கின்றன.

கலப்பு விவசாயம்:

- கலப்பு வேளாண்மை என்பது பயிர் உற்பத்தி, கால்நடை வளர்ப்பு, கோழி வளர்ப்பு, மீன்பிடித்தல், தேனீ வளர்ப்பு போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய பண்ணை அமைப்பாக வரையறுக்கப்படுகிறது.
- முடிந்தவரை விவசாயிகளின் பல தேவைகளைத் தக்கவைத்து திருப்திப்படுத்துதல்.

மாடி விவசாயம்:

- இந்த வகை பயிர்ச்செய்கை குறிப்பாக மலைப்பாங்கான பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது, அங்கு நிலங்கள் சாய்வான இயல்புடையவை.
- மலை மற்றும் மலைச் சரிவுகள் வெட்டப்பட்டு மொட்டை மாடிகளை உருவாக்கி, நிரந்தர விவசாயத்தைப் போலவே நிலமும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- தட்டையான நிலத்தின் இருப்பு குறைவாக இருப்பதால், சமதளமான சிறிய திட்டங்களை வழங்க மொட்டை மாடிகள் உருவாக்கப்படுகின்றன.
- மலைச் சரிவுகளில் மொட்டை மாடிகள் அமைப்பதால் மண் அரிப்பும் சரிபார்க்கப்படுகிறது.

நீர்ப்பாசனம்:

- செயற்கை முறையில் விவசாய தாவரங்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- பருவகால மற்றும் ஒழுங்கற்ற மழைப்பொழிவு கொண்ட வெப்பமான நாடாக இருப்பதால், வறண்ட காலங்களில் விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள எப்போதும் நீர்ப்பாசனம் தேவைப்படுகிறது.

நீர்ப்பாசன ஆதாரங்கள்:

- இந்தியாவில், நிலப்பரப்பு, மண், மழைப்பொழிவு, மேற்பரப்பு அல்லது நிலத்தடி நீர் இருப்பு, ஆற்றின் தன்மை (வற்றாத அல்லது வற்றாதது), பயிர்களின் தேவைகள் போன்றவற்றைப் பொறுத்து பல்வேறு நீர்ப்பாசன ஆதாரங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
- நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் பயன்படுத்தப்படும் முக்கிய நீர்ப்பாசன ஆதாரங்கள்
 - கால்வாய் பாசனம்
 - வெள்ளநீர் கால்வாய்கள்
 - வற்றாத கால்வாய்கள்
 - கிணற்று பாசனம் மற்றும்
 - தொட்டி நீர்ப்பாசனம்

கால்வாய் பாசனம்:

- இது நம் நாட்டின் இரண்டாவது மிக முக்கியமான நீர்ப்பாசன ஆதாரமாகும்.
- கால்வாய்கள் குறைந்த அளவிலான நிவாரணம், ஆழமான, வளமான மண், வற்றாத நீர் ஆதாரம் மற்றும் விரிவான கட்டளைப் பகுதி ஆகியவற்றில் நீர்ப்பாசனத்தின் பயனுள்ள ஆதாரமாகும்.
- கால்வாய்கள் இரண்டு வகைகளாகும்:
 - **வெள்ளநீர் கால்வாய்கள்:**
 - இதில், எந்த வித தடுப்பணையோ, அணையோ அமைக்காமல், ஆறுகளில் இருந்து நேரடியாக தண்ணீர் எடுக்கப்படுகிறது.
 - இத்தகைய கால்வாய்கள் ஆறுகளில் இருந்து வெள்ள நீரை திருப்பிவிடவும், மழைக்காலத்தில் செயல்படவும் பயன்படும்.
 - **வற்றாத கால்வாய்கள்:**
 - இவை வற்றாத ஆறுகளில் இருந்து நீரின் ஓட்டத்தை சீரமைக்க தடுப்பணை கட்டுவதன் மூலம் உருவாக்கப்படுகின்றன.
 - கால்வாய் பாசனப் பரப்பில் சுமார் 60 சதவீதம் இந்தியாவின் வட சமவெளிப் பகுதியில் உள்ளது.

கிணற்றுப் பாசனம்:

- கிணறு என்பது ஒரு துளை அல்லது தொட்டி, பொதுவாக செங்குத்தாக, நிலத்தடி நீரை மேற்பரப்பில் கொண்டு வருவதற்காக பூமியில் தோண்டப்படுகிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- கிணற்றுப் பாசனம் பாசனத்தின் மிக முக்கியமான ஆதாரமாகும்.
- இது நாட்டில் மலிவான, நம்பகமான மற்றும் பிரபலமான நீர்ப்பாசன ஆதாரமாகும்.
- குறைந்த மழைப்பொழிவு உள்ள பகுதியில் கிணற்றுப் பாசனம் தவிர்க்க முடியாதது மற்றும் கால்வாய்கள் மற்றும் தொட்டி பாசனம் கிடைக்காத இடங்களில் இன்றியமையாத ஒன்றாகிறது.
- கிணறுகள் இரண்டு வகைகளாகும்:
 - திறந்த கிணறுகள்
 - குழாய் கிணறுகள்

திறந்த கிணறுகள்:

- நிலத்தடி நீர் போதுமான அளவு உள்ள பகுதிகளில் இந்த வகை நீர்ப்பாசனம் பரவலாக நடைமுறையில் உள்ளது.
- மகாநதி, கோதாவரி, கிருஷ்ணா, காவிரி மற்றும் நர்மதா மற்றும் தப்தி பள்ளத்தாக்குகளின் சில பகுதிகளான கங்கை சமவெளியில், இப்பகுதிகள் உள்ளன.

குழாய் கிணறுகள்:

- குழாய் கிணறுகள் குறைந்த நீர்மட்டம், போதுமான மின்சாரம் மற்றும் மென்மையான நிலத்தடி புவியியல் அலகுகள் ஆகிய பகுதிகளில் உருவாக்கப்படுகின்றன.
- குஜராத், மகாராஷ்டிரா, பஞ்சாப், மத்தியப் பிரதேசம் மற்றும் தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களில் குழாய்க் கிணறுகள் அதிக அளவில் உள்ளன.

தொட்டி பாசனம்:

- ஒரு தொட்டி என்பது ஒரு நீரோடையின் குறுக்கே அதைச் சுற்றி ஒரு சிறிய கட்டை அமைப்பதன் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட மேற்பரப்பில் இயற்கையான அல்லது மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட வெற்று ஆகும்.
- இது பாசனம் மற்றும் பிற தேவைகளுக்கு தண்ணீரை சேகரிக்கவும் சேமிக்கவும் பயன்படுகிறது.
- இந்தியாவில் தொட்டிகள் மூலம் நீர்ப்பாசனம் செய்வது மிகவும் பழமையான முறையாகும்.
- ஏரிகள் மற்றும் குளங்களின் பாசனமும் இதில் அடங்கும்.
- பின்வரும் காரணங்களால் தீபகற்ப இந்தியாவில் தொட்டி பாசனம் பிரபலமாக உள்ளது:
 - அலையில்லாத நிவாரணம் மற்றும் கடினமான பாறைகள் கால்வாய்கள் மற்றும் கிணறுகளை தோண்டுவதற்கு கடினமாக உள்ளது.
 - இயற்கை பள்ளங்கள் நீர்த்தேக்கங்களாக செயல்படுகின்றன.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- வற்றாத ஆறுகள் இல்லாதது.
- அனுமதிக்காத ஊடுருவ முடியாத பாறை அமைப்பு .
- மக்கள்தொகை மற்றும் விவசாயத் துறைகளின் சிதறிய இயல்பு

நவீன நீர்ப்பாசன முறைகள்:

- நவீன நீர்ப்பாசனத்தில் பல வழிகள் உள்ளன.
- அவற்றில் சொட்டு நீர் பாசனம், தெளிப்பான்கள் மற்றும் ரெயின் கன் மற்றும் மத்திய மைய நீர்ப்பாசனம் ஆகியவை இந்தியாவில் பெரும்பாலும் நடைமுறையில் உள்ளன.

சொட்டு நீர் பாசன முறை:

- இது முதலில் உருவாக்கப்பட்டது.
- இந்த முறையில், நீர் நாசிகள் மூலம் சொட்டு வடிவில் வழங்கப்படுகிறது.
- தண்ணீரை 70% வரை சேமிக்கலாம்.

ஸ்பிரிங்லர் முறை:

- இது எல்லாவற்றிலும் எளிமையான மற்றும் எளிதான முறையாகும்.
- இம்முறையில், சிறு துளைகள் கொண்ட குழாய்கள் மூலம் ஆதாரத்திலிருந்து வயலுக்கு தண்ணீர் வழங்கப்படுகிறது.
- இது சீரற்ற மேற்பரப்பு பகுதிகளிலும் பயன்படுத்தப்படலாம்.

ரெயின்கன் முறை:

- மழையைப் போல தண்ணீரை பரப்புவதற்கு ரெயின் கன் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- 4 அடி வரை வளரும் பயிர்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சலாம்.
- கரும்பு மற்றும் மக்காச்சோளம் போன்ற பயிர்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்வது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

மத்திய - பிவோட் பாசனம்:

- இது நீர் சக்கரம் மற்றும் வட்ட நீர்ப்பாசனம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.
- இது பயிர் நீர்ப்பாசன முறையாகும், இதில் உபகரணங்கள் ஒரு மையத்தைச் சுற்றி சுழலும் மற்றும் பயிர்களுக்கு நீரூற்றுகள் மூலம் நீர் பாய்ச்சப்படுகிறது .

பல்நோக்கு நதி பள்ளத்தாக்கு திட்டங்கள்:

- இது நம் நாட்டில் உள்ள நீர் வளங்களின் அறிவியல் மேலாண்மை.
- ஆறுகளின் குறுக்கே அணை கட்டுவது பல நோக்கங்களை நோக்கமாகக் கொண்டது.
- எனவே, இது பல்நோக்கு நதி பள்ளத்தாக்கு திட்டங்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- ஒரு அணையின் பல்வேறு நோக்கங்கள் நீர்ப்பாசனம், நீர் மின் உற்பத்தி, குடிநீர் மற்றும் தொழில்துறை நோக்கத்திற்கான நீர் வழங்கல், வெள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல், மீன்வள மேம்பாடு, வழிசெலுத்தல் போன்றவை ஆகும்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- பொதுவாக, பெரும்பாலான பல்நோக்கு திட்டங்கள் நீர்ப்பாசனம் மற்றும் நீர் மின்சாரம் ஆகியவற்றின் கலவையாகும், அவை திட்டங்களின் முக்கிய நோக்கங்களாகும்.

இந்தியாவில் பயிரிடப்படும் முக்கிய பயிர்கள்:

இந்தியாவின் முக்கிய பயிர்கள் நான்கு முக்கிய வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன:

- உணவுப் பயிர்கள் (கோதுமை, சோளம், அரிசி, தினை, பருப்பு வகைகள் போன்றவை).
- பண்பயிர்கள் (கரும்பு, புகையிலை, பருத்தி, சணல், எண்ணெய் வித்துக்கள் போன்றவை).
- தோட்டப் பயிர்கள் (தேயிலை, காபி மற்றும் ரப்பர்).
- தோட்டக்கலை பயிர்கள் (பழங்கள், பூக்கள் மற்றும் காய்கறிகள்). உணவுப் பயிர்கள் அதன் அதிக மக்கள்தொகை காரணமாக, இந்திய விவசாயம் பெரும்பாலும் உணவுப் பயிர்களால் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது.

அரிசி:

- நெல் ஒரு உள்நாட்டுப் பயிர்.
- சீனாவுக்கு அடுத்தபடியாக உலகில் அரிசி உற்பத்தியில் இந்தியா இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது.
- இது முக்கியமாக வெப்பமண்டலப் பயிர் ஆகும், முக்கியமாக சராசரி வெப்பநிலை 24°C மற்றும் ஆண்டு மழைப்பொழிவு 150 செ.மீ.
- ஆழமான வளமான களிமண் அல்லது களிமண் மண் நெல் சாகுபடிக்கு மிகவும் பொருத்தமானது.
- அதற்கு மலிவு உழைப்பு வளமும் தேவை.
- இந்தியாவில் அரிசி முன்று வழிகளில் விதைக்கப்படுகிறது:
 - ஒளிபரப்பு,
 - உழுதல் அல்லது துளையிடுதல்
 - நடவு செய்தல்
- அதிக மகசூல் தரும் வகை (HYV) விதைகளின் (CR Dhan 205, AR Dhan 306, CRR 451 முதலியன) அதிகமான பயன்பாடு காரணமாக, பல உள்நாட்டு ரகங்கள் மறைந்துவிட்டன.
- 2016 ஆம் ஆண்டில், முதல் 10 முன்னணி அரிசி உற்பத்தி செய்யும் மாநிலங்கள் மேற்கு வங்காளம் (இந்தியாவில் முதல்) உத்தரப் பிரதேசம், பஞ்சாப், தமிழ்நாடு, ஆந்திரப் பிரதேசம், பீகார், சத்தீஸ்கர், ஒடிசா, அசாம் மற்றும் ஹரியானா ஆகும்.

கோதுமை:

- கோதுமை அரிசிக்கு அடுத்தபடியாக நாட்டின் இரண்டாவது மிக முக்கியமான உணவுப் பயிராகும்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- இது நாட்டின் மொத்த பரப்பளவில் 22 சதவீதத்தையும், நாட்டின் மொத்த உணவு தானிய உற்பத்தியில் 34 சதவீதத்தையும் கொண்டுள்ளது.
- விதைப்பு நேரத்தில் 10—15 டிகிரி செல்சியஸ் மற்றும் தானியங்கள் பழுக்க வைக்கும் போது 20—25 டிகிரி செல்சியஸ் தேவைப்படுகிறது.
- இந்தியாவின் கோதுமை உற்பத்தியில் 85% உத்திரப் பிரதேசம், பஞ்சாப், ஹரியானா, ராஜஸ்தான் மற்றும் மத்தியப் பிரதேசம் ஆகிய 5 மாநிலங்களில் இருந்து வருகிறது.
- இந்தப் பகுதிகளைத் தவிர, மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத்தின் சில பகுதிகளை உள்ளடக்கிய தக்காணத்தின் கருப்பு மண் பகுதியும் ஒரு முக்கிய கோதுமை உற்பத்திக்கு பங்களிக்கிறது.

சோளம்:

- சோளம் நமது நாட்டின் மூன்றாவது முக்கியமான உணவுப் பயிர்.
- இது ஆப்பிரிக்காவின் பூர்வீக தாவரமாகும்.
- பாதகமான தட்பவெப்ப நிலைகளிலும் தாவரம் வளரும் தன்மை கொண்டது.
- அதன் தானியங்களில் கார்போஹைட்ரேட், புரதம், தாதுக்கள் மற்றும் வைட்டமின்கள் நிறைந்துள்ளன.
- எனவே, ஏழை மக்களில் பெரும் பகுதியினருக்கு இது மலிவான உணவை வழங்குகிறது.
- இது நாட்டின் பல பகுதிகளில் தீவனமாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- சோளம் அடிப்படையில் தீபகற்ப இந்தியாவின் ஒரு பயிர்.
- மஹாராஷ்டிரா, கர்நாடகா மற்றும் மத்தியப் பிரதேசம் ஆகியவை சோளம் உற்பத்தியில் முன்னணியில் உள்ளன.

கம்பு:

- கம்பு ஆப்பிரிக்காவின் பூர்வீக தாவரமாகும்.
- இது ஏழை மக்களின் முக்கிய உணவாக அமைகிறது.
- இதன் தண்டுகள் கால்நடைகளுக்கு தீவனமாகவும், ஓலைகளை வெட்டவும் பயன்படுகிறது.
- கம்பு வறண்ட பகுதியின் பயிர்.
- உத்தரப் பிரதேசம், ஹரியானா, குஜராத் மற்றும் மகாராஷ்டிராவைத் தொடர்ந்து ராஜஸ்தான் கம்பு உற்பத்தியில் முதலிடத்தில் உள்ளது.

வாற்கோதுமை:

- வாற்கோதுமை நம் நாட்டின் முக்கியமான தானியங்களில் ஒன்றாகும்.
- தவிர, ஏழைகளின் உணவாக இருப்பதால், வாற்கோதுமை தண்ணீர், பீர் மற்றும் விஸ்கி தயாரிக்கப் பயன்படுகிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- ராஜஸ்தான் மற்றும் உத்தரபிரதேசம் வாற்கோதுமை உற்பத்தியில் முன்னணியில் உள்ளன.

பருப்பு வகைகள்:

- பருப்புகளில் அதிக எண்ணிக்கையிலான பயிர்கள் அடங்கும், அவை பெரும்பாலும் பருப்பு வகைகள் மற்றும் காய்கறி புரதம் நிறைந்தவை.
- அவை மனித உணவாகவும் கால்நடைகளுக்கு உணவாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
- அவை வளிமண்டல நைட்ரஜனை மண்ணில் நிலைநிறுத்துகின்றன, எனவே பொதுவாக மற்ற பயிர்களுடன் சுழற்றப்படுகின்றன.
- பருப்பு வகைகளை அதிகம் உற்பத்தி செய்யும் நாடு இந்தியா.

பணப் பயிர்கள்:

- வணிக நோக்கத்திற்காக பயிரிடப்படும் பயிர்கள் பணப்பயிர்கள் எனப்படும்.
- இந்த பயிர்களில் கரும்பு, புகையிலை, நார் பயிர்கள் (பருத்தி, சணல் மற்றும் மேஸ்தா) மற்றும் எண்ணெய் வித்துக்கள் அடங்கும்.

கரும்பு:

- இது உலகின் இரண்டாவது பெரிய உற்பத்தியாளர் ஆகும்.
- நமது நாட்டின் இரண்டாவது பெரிய தொழில்துறை வகையைச் சேர்ந்த சர்க்கரைத் தொழிலுக்கு இந்தப் பயிர் மூலப்பொருளை வழங்குகிறது.
- குர் மற்றும் கந்தசாரியை வழங்குவதைத் தவிர, இது மதுபானத் தொழிலுக்கு வெல்லப்பாகுகளையும் காகிதத் தொழிலுக்கு பாக்காஸையும் வழங்குகிறது.
- உலக அளவில் சர்க்கரை உற்பத்தியில் கியூபா மற்றும் பிரேசிலுக்கு அடுத்தபடியாக இந்தியா மூன்றாவது இடத்தில் உள்ளது.
- மாநில அளவில், கரும்பு உற்பத்தியில் உத்தரப் பிரதேசம் முதலிடத்தில் உள்ளது, அதைத் தொடர்ந்து மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகா, தமிழ்நாடு மற்றும் குஜராத் ஆகிய மாநிலங்கள் உள்ளன.

பருத்தி:

- பருத்தி இந்தியாவின் மிக முக்கியமான பணப்பயிராகும்.
- இது இந்தியாவின் மிகப்பெரிய தொழில்துறைக்கு மூலப்பொருட்களை வழங்குகிறது.
- பருத்தி உற்பத்தியில் சீனாவுக்கு அடுத்தபடியாக இந்தியா இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது.
- நாட்டின் மொத்த பரப்பளவு மற்றும் உற்பத்தியில் சுமார் 79% குஜராத், மகாராஷ்டிரா, ஆந்திரப் பிரதேசம் மற்றும் பஞ்சாப் ஆகிய நான்கு மாநிலங்களால் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

சணல்:

- இது ஒரு வெப்பமண்டல நார் பயிர்கள், வண்டல் மண்ணில் நன்றாக வளரும்.
- இது சணல் தொழிலுக்கான மூலப்பொருளை வழங்குகிறது.
- இது கன்னி பைகள், தரைவிரிப்புகள், ஹெஸ்ஸியன், கயிறுகள் மற்றும் சரங்கள், விரிப்புகள், ஆடைகள், தார்ப்பாய்கள், மெத்தை போன்றவற்றை தயாரிக்க பயன்படுகிறது.
- சணல் சாகுபடி மற்றும் உற்பத்தியில் மேற்கு வங்கம் முன்னணி மாநிலமாக உள்ளது.
- மற்ற சணல் பயிரிடுபவர்கள் பீகார், அசாம் மற்றும் மேகாலயா.

எண்ணெய் விதைகள்:

- எண்ணெய் விதைகள், இந்திய உணவில் கொழுப்பின் முதன்மையான ஆதாரமான நிலக்கடலை, ராப்சீட், கடுகு, எள், ஆளி விதை, சூரியகாந்தி, ஆமணக்கு விதை, பருத்தி விதை, நைஜர் விதை போன்ற பல பயிர்களில் இருந்து பெறப்படுகிறது.
- இவை லூப்ரிகண்டுகள், வார்னிஷ், மருந்து, வாசனை திரவியம், மெழுகுவர்த்திகள், சோப்புகள், உரம் மற்றும் கால்நடை தீவனம் தயாரிக்க பயன்படும் எண்ணெய் மற்றும் எண்ணெய் கேக்கை வழங்குகிறது.
- இந்தியாவின் மிகப்பெரிய எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தி செய்யும் மாநிலம் குஜராத்.
- நிலக்கடலை உற்பத்தியில், சீனாவுக்கு அடுத்தபடியாக உலகிலேயே இந்தியா இரண்டாவது பெரிய உற்பத்தியாளராக உள்ளது.

தோட்டப் பயிர்கள்:

- ஏற்றுமதி நோக்கத்திற்காக தோட்டப் பயிர்கள் பயிரிடப்படுகின்றன.
- இவை மலைச் சரிவுகளில் உள்ள பெரிய எஸ்டேட்களில் பயிரிடப்படுகின்றன.
- தேயிலை, காபி, ரப்பர் மற்றும் மசாலா ஆகியவை இந்தியாவின் முக்கிய தோட்டப் பயிர்கள்.

தேநீர்:

- தேயிலை ஒரு பசுமையான தாவரமாகும், இது முக்கியமாக வெப்பமண்டல மற்றும் மிதவெப்ப மண்டல காலநிலையில் வளரும்.
- தேயிலை ஒரு உழைப்புத் தேவை மற்றும் ஒளி நிழலில் வேகமாக வளரும்.
- தேயிலை செடிகளுக்கு அதிக மழை தேவை ஆனால் அதன் வேர் தண்ணீர் தேங்குவதை பொறுத்துக்கொள்ளாது.
- இந்தியாவில் இரண்டு முக்கிய தேயிலை வகைகள் பயிரிடப்படுகின்றன. அவர்கள்

- போஹியா — சீனாவில் இருந்து உருவானது

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

• அஸ்ஸாமிகா — இந்தியாவிலிருந்து

- இந்த இரண்டையும் கலந்து பல கலப்பின வகைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.
- உலகிலேயே சீனாவுக்கு அடுத்தபடியாக இந்தியா தேயிலை உற்பத்தியில் இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது.
- இந்தியாவில் தேயிலையை அதிகம் உற்பத்தி செய்யும் மாநிலம் அசாம்.
- மற்ற மாநிலங்கள் தமிழ்நாடு, கேரளா மற்றும் மேற்கு வங்காளம்.

காபி:

- காபி நிழலில் வளர்க்கப்படுகிறது மற்றும் சராசரி கடல் மட்டத்திலிருந்து 1,000 முதல் 1,500 மீ உயரத்தில் திறம்பட வளரும்.
- காபியில் இரண்டு முக்கிய வகைகள் உள்ளன.
- அவை அராபிகா (இந்தியாவில் அதிக தரத்தில் பயிரிடப்படுகிறது)

ரோபஸ்டா (குறைந்த தரம்):

- உலக அளவில் காபி உற்பத்தியில் இந்தியா 7 வது இடத்தில் உள்ளது.
- இந்தியாவில் காபி உற்பத்தியில் கர்நாடகம் முன்னணியில் உள்ளது.
- இது இந்தியாவில் 71% மற்றும் உலகில் 2.5% உற்பத்தி செய்கிறது (ஆதாரம்: காபி போர்டு ஆஃப் இந்தியா-2018)

ரப்பர்:

- ரப்பர் தோட்டம் முதன்முதலில் கேரளாவில் 1902 இல் நிறுவப்பட்டது.
- இதற்கு வெப்பமான மற்றும் ஈரமான தட்பவெப்ப நிலைகள் (20°C க்கும் அதிகமான வெப்பநிலை மற்றும் 300cm க்கு மேல் மழைப்பொழிவு) தேவை.
- ரப்பரின் கீழ் உள்ள பெரும்பாலான நிலங்கள் சிறு நில உரிமையாளர்களுக்கு சொந்தமானது.
- தமிழ்நாடு, கேரளா, கர்நாடகா மற்றும் அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகள் ஆகியவை முக்கிய ரப்பர் வளரும் பகுதிகள்.

மசாலா பொருட்கள்:

- பண்டைய காலங்களிலிருந்து இந்தியா மசாலாப் பொருட்களுக்கு உலகப் புகழ் பெற்றது.
- இந்த மசாலாப் பொருட்கள் பெரும்பாலும் சமைத்த உணவைச் சுவைக்க அல்லது சேதப்படுத்தவும் மருந்துகள், சாயம் போன்றவற்றைத் தயாரிக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மிளகு, மிளகாய், மஞ்சள், இஞ்சி, ஏலக்காய், கிராம்பு மற்றும் பாணை ஆகியவை இந்தியாவில் பயிரிடப்படும் முக்கிய மசாலாப் பொருட்களாகும்.
- இந்தியாவில் மசாலா உற்பத்தியில் கேரளா முன்னணியில் உள்ளது.

தோட்டக்கலை பயிர்கள்:

- இது பழங்கள், பூக்கள் மற்றும் காய்கறிகளின் சாகுபடியைக் குறிக்கிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகள் மனித உணவுக்கு முக்கியமான துணைப் பொருளாகும், ஏனெனில் அவை ஆரோக்கியத்தை பராமரிக்க தேவையான தாதுக்கள், வைட்டமின்கள் மற்றும் நார்ச்சத்துக்களை வழங்குகின்றன.
- பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகள் உற்பத்தியில் இந்தியா இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது.

கால்நடைகள் வளர்ப்பு:

- கால்நடை வளர்ப்பு இந்தியாவில் விவசாய முறையின் ஒருங்கிணைந்த அங்கமாகும்.
- கால்நடைத் துறையானது அதன் பல செயல்பாட்டு வெளியீடுகள் மற்றும் சமூக-கலாச்சார பாதுகாப்பிற்கான பங்களிப்பு காரணமாக சமூக மற்றும் பொருளாதார ரீதியாக மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.
- இது ஊட்டச்சத்து நிறைந்த உணவுப் பொருட்களை வழங்குவதன் மூலம் உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பை மேம்படுத்தவும், வருமானம் மற்றும் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கவும் மற்றும் பயிர் தோல்விக்கு எதிராக செயல்படவும், பயிர் துணைத் துறைக்கு வரைவு சக்தி மற்றும் உர உள்ளீடுகளை வழங்கவும் உதவுகிறது.

கால்நடைகள்:

- இந்தியாவில் கால்நடைகள் மக்கள் தொகையில் 37.3 சதவீதம்.
- உலக அளவில் பிரேசிலுக்கு அடுத்தபடியாக இந்தியா இரண்டாவது பெரிய கால்நடைகளைக் கொண்டுள்ளது.
- இந்தியாவில் கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை பல்வேறு இனங்களைச் சேர்ந்தது. இவற்றில் அடங்கும்:
 - பால் இனம்
 - வரைவு இனம்
 - கலப்பு அல்லது பொது இனம்.

ஆடுகள்:

- பால், இறைச்சி, தோல், முடி ஆகியவற்றை வழங்கும் ஏழையின் பசு ஆடு.
- இது நாட்டுக்கு இறைச்சிக்கான முக்கிய ஆதாரம்.

எருமைகள்:

- எருமைகள் இந்தியாவிற்கு பால் விநியோகத்தின் முக்கிய ஆதாரமாக உள்ளன.
- உத்தரப் பிரதேசத்தில் அதிக எண்ணிக்கையிலான எருமைகள் (28.2%) உள்ளன, அதைத் தொடர்ந்து ராஜஸ்தான் (9.6%) மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசம் (7.9%) உள்ளன.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- பால், இறைச்சி மற்றும் கம்பளி உற்பத்தி 2016-17 மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி மாநில /யூடி கால்நடை பராமரிப்புத் துறை, உத்தரப் பிரதேசம், ராஜஸ்தான் மற்றும் மத்தியப் பிரதேசம்.
- இறைச்சியைப் பார்க்கும்போது, மகாராஷ்டிரா மற்றும் மேற்கு வங்காளத்தைத் தொடர்ந்து உத்தரப் பிரதேசம் முன்னணியில் உள்ளது.
- கம்பளி உற்பத்தியில் முன்னணி மாநிலம் ராஜஸ்தான், அதைத் தொடர்ந்து கர்நாடகா.

மீன்வளம்:

- இந்தியாவில் மீன்வளம் என்பது ஒரு மிக முக்கியமான பொருளாதார நடவடிக்கை மற்றும் பல்வேறு வளங்கள் மற்றும் ஆற்றல்களுடன் கூடிய செழிப்பான துறையாகும்.
- இந்தியாவில் மீன்பிடித்தல் அதன் கடலோர மாநிலங்களில் ஒரு முக்கிய தொழிலாக உள்ளது, 14 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் வேலை செய்கிறார்கள்.
- இது உலகின் மீன் உற்பத்தியில் சுமார் 3 சதவீதத்தை உற்பத்தி செய்கிறது மற்றும் சீனாவிற்கு அடுத்தபடியாக உலகில் மீன் உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளில் இரண்டாவது இடத்தைப் பிடித்துள்ளது.
- இது உணவு விநியோகத்தை அதிகரிக்கவும், வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கவும், ஊட்டச்சத்து அளவை உயர்த்தவும் மற்றும் மதிப்புமிக்க அந்நிய செலாவணியை ஈட்டவும் உதவுகிறது.
- இந்தியாவில், மீன்பிடித்தல் இரண்டு வகைகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது: அவை
 - கடல் அல்லது கடல் மீன்வளம்
 - உள்ளநாட்டு அல்லது நன்னீர் மீன்வளம்

கடல் மீன்வளம்:

- முக்கியமாக கண்ட அலமாரிகளில் கடலோர, கடற்கரை மற்றும் ஆழ்கடல் மீன்வளத்தை உள்ளடக்கியது.
- இந்தியாவில் கடல் மீன் உற்பத்தியில் கேரளா முன்னணியில் உள்ளது.

உள்ளநாட்டு அல்லது நன்னீர் மீன்வளம்:

- ஆறுகள், ஏரிகள், கால்வாய்கள், நீர்த்தேக்கங்கள், குளங்கள், தொட்டிகள் போன்றவை.
- நன்னீர் நன்னீர் மீன்வளத்தின் ஆதாரங்கள்.
- நாட்டின் மொத்த மீன் உற்பத்தியில் சுமார் 50 சதவீதம் உள்ளநாட்டு மீன்வளத்திலிருந்து வருகிறது மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசம் இந்தியாவின் முன்னணி உற்பத்தியாளராக உள்ளது.
- இந்தியாவில், மீன்வரால் பிடிக்கப்படும் முக்கியமான மீன் வகைகள் பூனை மீன், ஹெர்ரிங்ஸ், கானாங்கெளுத்தி, பெர்ச்ஸ், ஈல்ஸ், முல்லட் போன்றவை.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- இந்தியாவில் விவசாயிகள் எதிர்கொள்ளும் முக்கிய பிரச்சனைகள் சிறிய மற்றும் துண்டு துண்டான நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இந்தியாவில் மக்கள் தொகை அதிகம் உள்ள மற்றும் அதிக பயிரிடப்படும் மாநிலங்களில் சிறிய மற்றும் துண்டு துண்டான உரிமையாளர்களின் பிரச்சனை மிகவும் தீவிரமானது.

உள்ளீடுகளின் அதிக செலவுகள்:

- அதிக விலை காரணமாக பல சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளுக்கு கைக்கு எட்டவில்லை.

மலட்டு மண்:

- இந்திய மண் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகப் பயிர்களை வளர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.
- இது குறைந்த உற்பத்தித்திறனை விளைவிப்பதன் மூலம் மண்ணின் குறைவு மற்றும் சோர்வுக்கு வழிவகுத்தது.

நீர்ப்பாசனம் பற்றாக்குறை:

- பயிரிடப்பட்ட நிலப்பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மட்டுமே பாசனப் பரப்பின் கீழ் வருகிறது.
- விவசாயத்தை நம்பகத்தன்மை கொண்டதாக மாற்ற, பாசன வசதியை மேம்படுத்த வேண்டும்.

இயந்திரமயமாக்கல் குறைபாடு:

- பெரிய அளவிலான இயந்திரமயமாக்கல் இருந்தபோதிலும், பெரிய பகுதிகளில் பெரும்பாலான விவசாய நடவடிக்கைகள் எளிய மற்றும் வழக்கமான கருவிகளைப் பயன்படுத்தி மனித கைகளால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

மண்ணரிப்பு:

- வளமான நிலத்தின் பெரும் பகுதிகள் காற்று மற்றும் நீரினால் மண் அரிப்பால் பாதிக்கப்படுகின்றன.

விவசாய சந்தைப்படுத்தல்:

- சரியான சந்தைப்படுத்தல் வசதி இல்லாததால், விவசாயிகள் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்படும் தங்கள் பண்ணை விளைபொருட்களை அப்புறப்படுத்த உள்ளூர் வியாபாரிகள் மற்றும் இடைத்தரகர்களை நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது.
- மேலும், விவசாய விளைபொருட்களின் விலையிலும் ஏற்ற இறக்கம் உள்ளது.

போதிய சேமிப்பு வசதிகள் இல்லை:

- கிராமப்புறங்களில் சேமிப்பு வசதிகள் முற்றிலும் இல்லை அல்லது முற்றிலும் போதுமானதாக இல்லை.
- இத்தகைய நிலைமைகளின் கீழ், விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருட்களை அறுவடை செய்தவுடன் சந்தையின் நிலைமையைப் பொருட்படுத்தாமல் உடனடியாக விற்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

போதிய போக்குவரத்து:

- இந்திய விவசாயத்தின் முக்கிய குறைபாடுகளில் ஒன்று மலிவான மற்றும் திறமையான போக்குவரத்து வழிமுறைகள் இல்லாதது.

மூலதனப் பற்றாக்குறை:

- விவசாயம் ஒரு முக்கியமான தொழிலாகும், இதற்கு அதிக மூலதனம் தேவைப்படுகிறது.
- மேம்பட்ட பண்ணை இயந்திரங்கள் மற்றும் உபகரணங்களை வாங்குவதில் மூலதனத்தின் பங்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

பசுமைப் புரட்சி:

- நார்மன் போர்லாக் 1960களில் பசுமைப் புரட்சி இயக்கத்தைத் தொடங்கினார்.
- அவர் உலகளவில் "பசுமைப் புரட்சியின் தந்தை" என்று அழைக்கப்படுகிறார்.
- கோதுமையில் அதிக மகசூல் தரும் வகைகளை (HYVs) உருவாக்குவதில் அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகளுக்காக, அவருக்கு 1970 இல் அமைதிக்கான நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது.
- இந்தியாவில் பசுமைப் புரட்சி முதன்மையாக எம்.எஸ்.சுவாமிநாதனால் இயக்கப்பட்டது.
- ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தொடங்கி, வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் புதிய, அதிக மகசூல் தரும் வகை விதைகளை அறிமுகப்படுத்தியது, உணவு தானியங்களின் (குறிப்பாக கோதுமை மற்றும் அரிசி) உற்பத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்புக்கு வழிவகுத்தது.
- மெக்ஸிகோ மற்றும் இந்திய துணைக் கண்டம் அதன் ஆரம்ப அதிர்ச்சியூட்டும் சாதனைகளின் இடங்களாக இருந்தன.
- 1967-1968 முதல் 1977-1978 வரையிலான பசுமைப் புரட்சியால் உணவுப் பாதுகாப்பற்ற நாடாக இந்தியாவின் நிலை மாற்றப்பட்டது, இது உலகின் ஒன்றாக மாற்றப்பட்டது.
- 1960களில் நார்மன் போர்லாக் பசுமைப் புரட்சி இயக்கத்தை நிறுவினார். அவர் பல நாடுகளில் "பசுமைப் புரட்சியின் தந்தை" என்று அழைக்கப்படுகிறார்.
- கோதுமையில் அதிக மகசூல் தரும் வகைகளை (HYVs) உருவாக்கியதன் விளைவாக 1970 ஆம் ஆண்டு அமைதிக்கான நோபல் பரிசைப் பெற்றார்.
- எம்.எஸ்.சுவாமிநாதன் முதன்மையாக இந்தியாவில் பசுமைப் புரட்சிக்கு பொறுப்பேற்றார்.
- ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் புதிய, அதிக மகசூல் தரும் வகை விதைகளை அறிமுகப்படுத்தியதன் விளைவாக வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் கணிசமாக அதிகரித்தது.
- மெக்ஸிகோவிலும் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலும் அதன் ஆரம்ப வெற்றிகள் முதலில் காணப்பட்டன.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- 1967—1968 முதல் 1977—1978 வரை நீடித்த பசுமைப் புரட்சி, உணவுப் பாதுகாப்பற்ற நாடாக இந்தியாவின் நிலையை மாற்றி, உலக நாடுகளில் ஒன்றாக மாற்றியது.

பசுமைப் புரட்சியின் இலக்குகள்:

குறுகிய காலம்:

- இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் போது, இந்தியாவில் ஏற்பட்ட பஞ்ச நெருக்கடியை எதிர்த்துப் புரட்சி தொடங்கப்பட்டது.

நீண்ட கால:

- நீண்ட கால இலக்குகளில் கிராமப்புற மேம்பாடு, தொழில்துறை வளர்ச்சி, உள்கட்டமைப்பு, மூலப்பொருட்கள் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் விவசாயத்தின் பொதுவான நவீனமயமாக்கல் அடங்கும்.
- தொழில்துறை மற்றும் விவசாய ஊழியர்கள் இருவருக்கும் வேலை கிடைக்க வேண்டும்.

ஆராய்ச்சி:

- நோய் மற்றும் கடுமையான வெப்பநிலைக்கு அதிக மீள் திறன் கொண்ட தாவரங்களை உருவாக்குதல்.

விவசாய உலகின் உலகமயமாக்கல்:

- இந்த செயல்முறை வளரும் நாடுகளுக்கு தொழில்நுட்பத்தை அறிமுகப்படுத்துவது மற்றும் முக்கிய விவசாய பகுதிகளில் பல நிறுவனங்களை நிறுவுவது ஆகியவை அடங்கும்.

பசுமைப் புரட்சியின் அடித்தளம்:

விவசாயப் பகுதிகளின் விரிவாக்கம்:

- 1947 இல் இருந்து சாகுபடி பரப்பளவு அதிகரித்த போதிலும், தேவை இந்த வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாக இல்லை.
- விளைநிலங்களில் இந்த அளவு அதிகரிப்பு பசுமைப் புரட்சியால் சாத்தியமானது.

இரட்டை பயிர் முறை:

- பசுமைப் புரட்சியின் முக்கிய அங்கம் இரட்டை பயிர் சாகுபடி.
- ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு பயிர் பருவத்தை விட இரண்டு பருவங்கள் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.
- ஆண்டுக்கு ஒரு மழைக்காலம் என்பதால், ஆண்டுக்கு ஒரு பருவம் என்ற நடைமுறை உருவாக்கப்பட்டது.
- இப்போது, இரண்டாம் கட்ட நீர் விநியோகம் பெரிய பாசனத் திட்டங்களில் இருந்து வந்தது.
- அணைகள் கட்டப்பட்டன, மற்ற நேரடியான நீர்ப்பாசன முறைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

உயர்ந்த மரபியல் கொண்ட விதைகளைப் பயன்படுத்துதல்:

- பசுமைப் புரட்சியின் அறிவியல் கூறு, உயர்ந்த மரபியல் புரட்சியுடன் விதைகளைப் பயன்படுத்தியது.
- குறிப்பாக கோதுமை, அரிசி, தினை மற்றும் மக்காச்சோளத்திற்கு, இந்திய வேளாண் ஆராய்ச்சி கவுன்சில் அதிக மகசூல் வகை விதைகளை உருவாக்கியது.
- புரட்சியின் போது முக்கிய பயிர்கள் சோளம், கோதுமை, அரிசி, ஜோவர மற்றும் பஜ்ரா.
- புதிய உத்தியின் நோக்கத்தில் உணவைத் தவிர தானியப் பொருட்கள் சேர்க்கப்படவில்லை.
- பல ஆண்டுகளாக, கோதுமை பசுமைப் புரட்சியின் அடித்தளமாக இருந்தது.

இந்தியாவின் பசுமைப் புரட்சி:

- இந்திய பசுமைப் புரட்சியின் வரலாற்றுச் சூழலில் வங்காளப் பஞ்சம், 1943 இல் நிகழ்ந்தது மற்றும் இதுவரை பதிவு செய்யப்படாத மிகப்பெரிய உணவு நெருக்கடி ஆகும், இது கிழக்கு இந்தியாவில் 4 மில்லியன் மக்கள் பட்டினியால் இறந்ததாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
- 1947ல் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகும், விவசாய நிலங்களை விரிவுபடுத்துவதில் அரசின் கவனம் 1967 வரை நீடித்தது.
- இருப்பினும், மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதம் உணவு உற்பத்தி விகிதத்தை விட அதிகமாக இருந்தது.
- விளைச்சலை அதிகரிக்க, உடனடி மற்றும் வியத்தகு தலையீடு தேவைப்பட்டது. பசுமைப் புரட்சி நடவடிக்கைக்கு ஊக்கியாக செயல்பட்டது.
- இந்தியாவில் "பசுமைப் புரட்சி" என்ற சொல் HYV விதைகள், டிராக்டர்கள், நீர்ப்பாசன முறைகள், பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் உரங்கள் போன்ற சமகால விவசாய நடைமுறைகள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்கள், இந்திய விவசாயத்தை ஒரு தொழில்துறை அமைப்பாக மாற்றிய காலத்தைக் குறிக்கிறது.
- ஃபோர்டு மற்றும் ராக்ஃபெல்லர் அறக்கட்டளைகள், அமெரிக்க அரசாங்கம் மற்றும் இந்திய அரசாங்கம் அனைத்தும் நிதியுதவி அளித்தன.
- 1967–1968 மற்றும் 2003–2004 க்கு இடையில் கோதுமை உற்பத்தி மூன்று மடங்குக்கு மேல் அதிகரித்தது, இருப்பினும் தானிய உற்பத்தியின் முழு உயர்வு இரண்டு மடங்கு மட்டுமே, இந்தியாவில் பசுமைப் புரட்சியை கோதுமைப் புரட்சியாக மாற்றியது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

பசுமைப் புரட்சியின் நேர்மறையான தாக்கங்கள்:

பயிர் உற்பத்தியில் மிகப்பெரிய அதிகரிப்பு:

- இது 1978-79 ஆம் ஆண்டில் 131 மில்லியன் டன் தானிய உற்பத்தியை ஏற்படுத்தியது மற்றும் உலகின் மிகப்பெரிய விவசாய உற்பத்தியாளர்களில் ஒன்றாக இந்தியாவை நிறுவியது.
- பசுமைப் புரட்சியின் போது அதிக விளைச்சல் தரும் கோதுமை மற்றும் அரிசியின் பயிர் பரப்பு கணிசமாக வளர்ந்தது.

உணவு தானியங்களின் இறக்குமதி குறைக்கப்பட்டது:

- இந்தியா உணவு தானியங்களில் தன்னிறைவு அடைந்தது மற்றும் மத்திய தொகுப்பில் போதுமான அளவு இருப்பு வைத்திருந்தது, சில நேரங்களில், உணவு தானியங்களை ஏற்றுமதி செய்யும் நிலையில் இந்தியா இருந்தது.
- உணவு தானியங்களின் தனிநபர் நிகர இருப்பும் அதிகரித்துள்ளது.

விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள்:

- பசுமைப் புரட்சியின் அறிமுகம் விவசாயிகளின் வருமானத்தை உயர்த்த உதவியது.
- விவசாய உற்பத்தியை மேம்படுத்த விவசாயிகள் தங்கள் உபரி வருமானத்தை மீண்டும் உழுதனர்.
- HYV விதைகள், உரங்கள், இயந்திரங்கள் போன்ற பல்வேறு உள்ளீடுகளில் அதிக அளவு பணத்தை முதலீடு செய்து 10 ஹெக்டேருக்கு மேல் நிலம் கொண்ட பெரிய விவசாயிகள் இந்த புரட்சியின் மூலம் குறிப்பாக பயனடைந்தனர்.
- அது முதலாளித்துவ விவசாயத்தையும் ஊக்குவித்தது.

தொழில் வளர்ச்சி:

- புரட்சி பெரிய அளவிலான பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலைக் கொண்டு வந்தது, இது டிராக்டர்கள், அறுவடை இயந்திரங்கள், தரவுகள், கூட்டுகள், டீசல் என்ஜின்கள், மின்சார மோட்டார்கள், பம்பிங் செட்கள் போன்ற பல்வேறு வகையான இயந்திரங்களுக்கான தேவையை உருவாக்கியது.
- தவிர, இரசாயன உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லிகள், பூச்சிக்கொல்லிகள், களைக்கொல்லிகள் போன்றவற்றின் தேவையும் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது.
- வேளாண் சார்ந்த தொழில்கள் எனப்படும் பல்வேறு தொழில்களில் பல விவசாயப் பொருட்கள் மூலப்பொருளாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு:

- பல பயிர்கள் மற்றும் உரங்களின் பயன்பாடு காரணமாக தொழிலாளர்களின் தேவை குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகரித்துள்ளது.
- பசுமைப் புரட்சி விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல, தொழிற்சாலைகள் மற்றும் நீர் மின் நிலையங்கள் போன்ற தொடர்புடைய வசதிகளை

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

உருவாக்குவதன் மூலம் தொழில்துறை தொழிலாளர்களுக்கும் ஏராளமான வேலைகளை உருவாக்கியது.

பசுமைப் புரட்சியின் எதிர்மறை விளைவுகள்:

உணவு அல்லாத தானியங்கள் வெளியேறின:

- கோதுமை, அரிசி, ஜோவர், பஜ்ரா மற்றும் மக்காச்சோளம் உள்ளிட்ட அனைத்து உணவு தானியங்களும் புரட்சியின் மூலம் பெற்றிருந்தாலும், கரடுமுரடான தானியங்கள், பருப்பு வகைகள் மற்றும் எண்ணெய் வித்துக்கள் போன்ற பிற பயிர்கள் புரட்சியின் வரம்பிலிருந்து விடுபட்டன.
- பருத்தி, சணல், தேயிலை மற்றும் கரும்பு போன்ற முக்கிய வணிகப் பயிர்களும் பசுமைப் புரட்சியால் கிட்டத்தட்ட தீண்டப்படாமல் விடப்பட்டன.

HYVP இன் வரையறுக்கப்பட்ட கவரேஜ்:

- அதிக மகசூல் தரும் வகைத் திட்டம் (HYVP) கோதுமை, அரிசி, ஜோவர், பஜ்ரா மற்றும் மக்காச்சோளம் ஆகிய ஐந்து பயிர்களுக்கு மட்டுமே கட்டுப்படுத்தப்பட்டது.
- எனவே, புதிய உத்தியின் வரம்பில் இருந்து உணவு அல்லாத தானியங்கள் விலக்கப்பட்டன.
- உணவு அல்லாத பயிர்களில் உள்ள HYV விதைகள் இதுவரை உருவாக்கப்படவில்லை அல்லது விவசாயிகள் தத்தெடுக்கும் அளவுக்கு அவை போதுமானதாக இல்லை.

பிராந்திய வேறுபாடுகள்:

- பிராந்திய மட்டங்களில் வளர்ந்து வரும் ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்குப் பிறப்பித்துள்ளது.
- இது இதுவரை 40 சதவீத பயிர்களை மட்டுமே பாதித்துள்ளது மற்றும் 60 சதவீதம் இன்னும் தீண்டப்படாமல் உள்ளது.
- வடக்கில் பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் மேற்கு உத்தரபிரதேசம் மற்றும் தெற்கில் ஆந்திரா மற்றும் தமிழ்நாடு ஆகிய பகுதிகள் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.
- இது அஸ்ஸாம், பீகார், மேற்கு வங்காளம் மற்றும் ஒரிசா மற்றும் மேற்கு மற்றும் தென்னிந்தியாவின் வறண்ட மற்றும் அரை வறண்ட பகுதிகள் உட்பட கிழக்குப் பகுதியை அரிதாகவே தொடவில்லை.
- பசுமைப் புரட்சி விவசாயக் கண்ணோட்டத்தில் ஏற்கனவே சிறப்பாக இருந்த பகுதிகளை மட்டுமே பாதித்தது.
- இதனால் பசுமைப் புரட்சியின் விளைவாக பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகள் பிரச்சனை மேலும் தீவிரமடைந்துள்ளது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

ரசாயனங்களின் அதிகப்படியான பயன்பாடு:

- பசுமைப் புரட்சியின் விளைவாக, மேம்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மற்றும் பயிர் வகைகளுக்கு பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் செயற்கை நைட்ரஜன் உரங்கள் பெரிய அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டன.
- இருப்பினும், பூச்சிக்கொல்லிகளின் தீவிர பயன்பாட்டினால் ஏற்படும் அதிக அபாயம் குறித்து விவசாயிகளுக்குக் கற்பிக்க சிறிய அல்லது முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.
- அறிவுறுத்தல்கள் அல்லது முன்னெச்சரிக்கைகளைப் பின்பற்றாமல் பயிற்றுவிக்கப்படாத விவசாயத் தொழிலாளர்களால் பொதுவாகப் பயிர்களின் மீது பூச்சிக்கொல்லிகள் தெளிக்கப்படுகின்றன.
- இது பயிர்களுக்கு நன்மையை விட அதிக தீங்கு விளைவிப்பதோடு சுற்றுச்சூழல் மற்றும் மண் மாசுபாட்டிற்கும் காரணமாகிறது.

தண்ணீர் பயன்பாடு:

- பசுமைப் புரட்சியின் போது அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பயிர்கள் தண்ணீர் அதிகம் தேவைப்படும் பயிர்கள்.
- இந்த பயிர்களில் பெரும்பாலானவை தானியங்களாக இருப்பதால், உணவில் கிட்டத்தட்ட 50% நீர் தடம் தேவைப்படுகிறது.
- கால்வாய் அமைப்புகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன, மேலும் நீர்ப்பாசன பம்புகள், கரும்பு மற்றும் அரிசி போன்ற நீர் தேவைப்படும் பயிர்களுக்கு வழங்க நிலத்தடி நீரை உறிஞ்சி, நிலத்தடி நீர்மட்டத்தை குறைக்கிறது.
- இந்தியாவில் அதிக நீர் பற்றாக்குறை உள்ள பகுதிகளில் ஒன்றாகும் .

மண் மற்றும் பயிர் உற்பத்தியில் ஏற்படும் பாதிப்புகள்:

- பயிர் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதை உறுதி செய்வதற்காக மீண்டும் மீண்டும் பயிர் சுழற்சி மண்ணின் சத்துக்களை குறைக்கிறது.
- புதிய வகை விதைகளின் தேவையை பூர்த்தி செய்ய, விவசாயிகள் உர பயன்பாட்டை அதிகரித்தனர்.
- இந்த கார இரசாயனங்கள் பயன்படுத்துவதால் மண்ணின் pH அளவு அதிகரித்தது.
- மண்ணில் உள்ள நச்சு இரசாயனங்கள் நன்மை பயக்கும் நோய்க்கிருமிகளை அழித்தன, இது மேலும் விளைச்சல் குறைவதற்கு வழிவகுத்தது.

வேலையின்மை:

- பஞ்சாப் தவிர, மற்றும் ஹரியானாவில் ஓரளவிற்கு, பசுமைப் புரட்சியின் கீழ் பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல் கிராமப்புறங்களில் விவசாயத் தொழிலாளர்களிடையே பரவலான வேலையின்மையை உருவாக்கியது.
- மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஏழைகள் மற்றும் நிலமற்ற தொழிலாளர்கள்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

உடல் நல கோளாறுகள்:

- பாஸ்பாமிடான், மெத்தோமைல், ஃபோரேட், ட்ரையாசோபோஸ் மற்றும் மோனோகுரோட்டோபாஸ் ஆகியவற்றின் பெரிய அளவிலான பயன்பாடு புற்றுநோய், சிறுநீரக செயலிழப்பு, இறந்த குழந்தைகள் மற்றும் பிறப்பு குறைபாடுகள் உட்பட பல முக்கியமான சுகாதார நோய்களுக்கு வழிவகுத்தது.

குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலை:

- விவசாயிகளின் உற்பத்திச் செலவை விட குறைந்தபட்சம் 1.5 மடங்கு கணக்கீட்டின் அடிப்படையிலான MSP என்பது விவசாயிகளிடமிருந்து பயிர்களை அரசாங்கம் வாங்கும் விகிதமாகும்.
- குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலை" (MSP) நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

MSP இன் கீழ் உள்ள பயிர்கள்:

- கரும்புக்கான நியாயமான மற்றும் லாபகரமான விலை (FRP) விவசாய செலவுகள் மற்றும் விலைகளுக்கான ஆணையத்தால் (CACP), 22 கட்டாய பயிர்களுக்கான MSPகளுடன் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது.
- வேளாண்மை மற்றும் விவசாயிகள் நல அமைச்சகத்தில் உள்ள ஒரு துறை CACP என அழைக்கப்படுகிறது.
- 14 காரியப் பருவ பயிர்கள், 6 ராபி பருவ பயிர்கள் மற்றும் 2 வணிக பயிர்கள் தேவையான பயிர்களின் பட்டியலை உருவாக்குகின்றன.
- கூடுதலாக, MSP களின் அடிப்படையில், தோரியா மற்றும் துடைத்த தேங்காய்க்கான MSPகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன.

MSP ஐ பரிந்துரைப்பதற்கான அளவுகோல்கள்:

- CACP ஒரு பொருளுக்கு MSPயை பரிந்துரைக்கும் போது சாகுபடி செலவு உட்பட பல அளவுகோல்களை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறது.
- இது பொருட்களின் வழங்கல் மற்றும் தேவை இயக்கவியல், உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச சந்தை விலைப் போக்குகள், மற்ற பயிர்கள் தொடர்பான சமத்துவம், நுகர்வோருக்கு ஏற்படும் விளைவுகள் (பணவீக்கம்), சுற்றுச்சூழல் (மண் மற்றும் நீர் நுகர்வு), மற்றும் விவசாய மற்றும் விவசாயம் அல்லாத துறைகளுக்கு இடையேயான வர்த்தக ஒப்பந்தங்கள் ஆகியவற்றைக் கருதுகிறது. .

மூன்று வெவ்வேறு வகையான உற்பத்தி செலவுகள்:

- CACP ஒவ்வொரு பயிருக்குமான மூன்று வெவ்வேறு வகையான உற்பத்திச் செலவுகளை, மாநிலம் மற்றும் இந்தியா முழுவதும் சராசரி அளவில் மதிப்பிடுகிறது.
 - 'A2': விதைகள், உரம், பூச்சிக்கொல்லிகள், கூலித் தொழிலாளர்கள், குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலம், எரிபொருள், நீர்ப்பாசனம் மற்றும் பலவற்றிற்காக விவசாயி செய்யும் அனைத்து நேரடி செலவினங்களுக்கும் செலுத்துகிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- "A2+FL" என்ற சொற்றொடரில் A2 மற்றும் ஊதியம் பெறாத குடும்ப உழைப்புக்கான கணக்கிடப்பட்ட மதிப்பு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
- 'C2': இது A2+FLக்கு கூடுதலாக, வாடகைகள், சொந்தமான நிலத்தின் மீதான வட்டி மற்றும் நிலையான மூலதன சொத்துக்கள் ஆகியவற்றை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளும் ஒரு விரிவான செலவாகும்.
- MSPக்கு ஆலோசனை வழங்கும்போது, CACP A2+FL மற்றும் C2 செலவுகள் இரண்டையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறது.
- CACP வெறுமனே A2+FL ஐ திரும்பக் கட்டணமாக மதிப்பிடுகிறது.
- எவ்வாறாயினும், சில முக்கிய உற்பத்தி மாநிலங்களில் குறைந்தபட்சம் MSPகள் இந்த செலவுகளை ஈடுகட்டுமா என்பதை தீர்மானிக்க, C2 செலவுகள், CACP ஆல் பெஞ்ச்மார்க் குறிப்பு செலவுகளாக (வாய்ப்பு செலவுகள்) பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
- மத்திய அரசின் பொருளாதார விவகாரங்களுக்கான அமைச்சரவைக் குழு (CCEA) MSP நிலை மற்றும் CACP வழங்கிய பிற பரிந்துரைகள் தொடர்பாக இறுதித் தீர்மானத்தை எடுக்கிறது.

MSP தேவை:

- 2014 முதல், 2014 மற்றும் 2015 இரட்டை வறட்சி காரணமாக விவசாயிகள் பொருட்களின் விலை வீழ்ச்சியைத் தாங்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர்.
- பணமதிப்பு நீக்கம் மற்றும் ஜிஎஸ்டி அறிமுகம், ஒரே நேரத்தில் இரண்டு அதிர்ச்சிகள், கிராமப்புற பொருளாதாரத்தை, குறிப்பாக விவசாயம் அல்லாத துறையை சேதப்படுத்தியது.
- தொற்றுநோய், 2016-17க்குப் பிறகு பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட மந்தநிலை மற்றும் பிற காரணிகளின் விளைவாக பெரும்பாலான விவசாயிகள் தொடர்ந்து ஆபத்தான நிலையில் உள்ளனர்.
- டீசல், எரிசக்தி மற்றும் உரங்களுக்கான அதிகரித்த செலவுகள் நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்கியுள்ளன.

குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலையில் (MSP) சிக்கல்கள்

- NFSA (தேசிய உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம்) கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ளதால், மற்ற 23 பயிர்களுக்கு MSPகள் அதிகாரப்பூர்வமாக வெளியிடப்பட்டிருந்தாலும், வரையறுக்கப்பட்ட அளவிற்கு இரண்டு பயிர்கள் — அரிசி மற்றும் கோதுமை மட்டுமே வாங்கப்படுகின்றன .
- மீதமுள்ளவை முக்கியமாக தற்செயலானவை மற்றும் பொருத்தமற்றவை.
- பயனற்ற முறையில் செயல்படுத்தப்பட்டது: 2015 ஆம் ஆண்டு சாந்த குமார் கமிட்டியின் அறிக்கையின்படி, விவசாயிகளால் 6% MSP மட்டுமே பெற முடியும், இது நாட்டிலுள்ள 94% விவசாயிகள் MSP இன் பலனைப் பெறவில்லை என்று நேரடியாக மொழிபெயர்க்கிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- உள்நாட்டுச் சந்தையில் கையகப்படுத்தல் விலையில் அதிகமான விலைகள் தற்போதுள்ள MSP ஆட்சியுடன் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை.
- அதன் ஒரே நோக்கம் NFSA இன் தரநிலைகளை திருப்திப்படுத்துவதாகும், இது சாராம்சத்தில் மற்றும் கொள்முதல் விலையை உருவாக்குகிறது.
- விவசாயம் சாத்தியமான நெல் மற்றும் கோதுமை மேலாதிக்கம்: வளைந்த MSP முறையால் ஏற்படும் அரிசி மற்றும் கோதுமையின் அதிகப்படியான உற்பத்தி விவசாயிகளை மற்ற பயிர்கள் மற்றும் தோட்டக்கலைப் பொருட்களை வளர்ப்பதைத் தடுக்கிறது.
- MSP—அடிப்படையிலான கொள்முதல் முறை இடைத்தரகர்கள், கமிஷன் முகவர்கள் மற்றும் APMC அதிகாரிகளைச் சார்ந்துள்ளது, சிறு விவசாயிகள் தொடர்புகொள்வது கடினம்.

உணவு மேலாண்மை

பொது விநியோக முறை:

- பொது விநியோக அமைப்பு (PDS) என்பது நுகர்வோர் விவகாரங்கள், உணவு மற்றும் பொது விநியோக அமைச்சகத்தின் கீழ் நிறுவப்பட்ட இந்திய உணவு பாதுகாப்பு அமைப்பு ஆகும்.
- மலிவு விலையில் உணவு தானியங்களை விநியோகிப்பதன் மூலம் பற்றாக்குறையை நிர்வகிப்பதற்கான ஒரு அமைப்பாக PDS உருவானது.
- மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளின் கூட்டுப் பொறுப்பின் கீழ் PDS செயல்படுத்தப்படுகிறது.
- மத்திய அரசு, இந்திய உணவுக் கழகம் (FCI) மூலம், மாநில அரசுகளுக்கு உணவு தானியங்களை கொள்முதல் செய்தல், சேமிப்பு, போக்குவரத்து மற்றும் மொத்தமாக ஒதுக்கீடு செய்யும் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளது.
- மாநிலத்திற்குள் ஒதுக்கீடு செய்தல், தகுதியான குடும்பங்களை அடையாளம் காண்பது, ரேஷன் கார்டுகளை வழங்குதல் மற்றும் நியாய விலைக் கடைகளின் (FPSs) செயல்பாட்டைக் கண்காணிப்பது போன்ற செயல்பாடுகள் மாநில அரசுகளைச் சார்ந்தது.
- பொது விநியோகத் திட்டத்தின் கீழ், தற்போது கோதுமை, அரிசி, சர்க்கரை மற்றும் மண்ணெண்ணெய் போன்ற பொருட்கள் மாநிலங்கள்/யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு விநியோகத்திற்காக ஒதுக்கப்படுகின்றன.
- சில மாநிலங்கள்/யூனியன் பிரதேசங்கள் வெகுஜன நுகர்வுக்கான கூடுதல் பொருட்களையும் விநியோகிக்கின்றன

இந்தியாவில் PDS இன் பரிணாமம்:

- இரண்டாம் உலகப் போரைச் சுற்றி போர்க்கால ரேஷன் நடவடிக்கையாக PDS அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1960 களுக்கு முன்பு, PDS மூலம் விநியோகம் பொதுவாக உணவு தானியங்களின் இறக்குமதியைச் சார்ந்தது.
- இது 1960 களில் அக்கால உணவுப் பற்றாக்குறையின் பிரதிபலிப்பாக விரிவாக்கப்பட்டது; அதைத் தொடர்ந்து, PDS க்கான உணவு தானியங்களை உள்நாட்டு கொள்முதல் மற்றும் சேமிப்பை மேம்படுத்துவதற்காக விவசாய விலை ஆணையம் மற்றும் FCI ஆகியவற்றை அரசாங்கம் அமைத்தது.
- களில், மானிய விலையில் வழங்கப்படும் உணவு விநியோகத்திற்கான உலகளாவிய திட்டமாக PDS ஆனது.
- வரை, PDS என்பது அனைத்து நுகர்வோருக்கும் குறிப்பிட்ட இலக்கு இல்லாமல் ஒரு பொதுவான உரிமை திட்டமாக இருந்தது.
- புதுப்பிக்கப்பட்ட பொது விநியோக அமைப்பு (RPDS) 1992 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் தொடங்கப்பட்டது, இது PDS ஐ வலுப்படுத்தவும் சீரமைக்கவும் மற்றும் தொலைதூர, மலைப்பாங்கான, தொலைதூர மற்றும் அணுக முடியாத பகுதிகளில் கணிசமான பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பட்டது. உயிர்கள்.
- இல், இந்திய அரசு ஏழைகளை மையமாகக் கொண்டு இலக்கு பொது விநியோக முறையை (TPDS) அறிமுகப்படுத்தியது.
- TPDS இன் கீழ், பயனாளிகள் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டனர்: வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள குடும்பங்கள் அல்லது BPL; மற்றும் வறுமைக் கோட்டிற்கு மேல் உள்ள குடும்பங்கள் அல்லது ஏபிஎல்.

அந்தியோதயா அன்ன யோஜனா (AAY):

- AAY ஆனது BPL மக்கள்தொகையின் ஏழ்மையான பிரிவினரிடையே பட்டினியைக் குறைக்க TPDS இலக்கை உருவாக்கும் திசையில் ஒரு படியாகும்.
- ஒரு தேசிய மாதிரி ஆய்வுப் பயிற்சி, நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகையில் சுமார் 5% பேர் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு சதுர வேளை உணவு இல்லாமல் உறங்குவதாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.
- TPDS ஐ அதிக கவனம் செலுத்தி, இந்த வகை மக்கள்தொகையை இலக்காகக் கொண்டு, " அந்தியோதயா அன்ன யோஜனா" (AAY) டிசம்பர் 2000 இல் ஒரு கோடி ஏழைக் குடும்பங்களுக்காக தொடங்கப்பட்டது.
- செப்டம்பர் 2013 இல், நாடாளுமன்றம் தேசிய உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம், 2013 ஐ இயற்றியது.
- ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு சட்டப்பூர்வ உரிமைகளாக உணவு தானியங்களை வழங்குவதற்கு தற்போதுள்ள TPDS ஐச் சட்டம் பெரிதும் நம்பியுள்ளது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- அடையாளம் காணப்பட்ட பயனாளிகளுக்கு உணவு தானியங்களை வழங்குவதற்கான பொறுப்புகளை மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் பகிர்ந்து கொள்கின்றன.
- இந்த மையம் விவசாயிகளிடமிருந்து உணவு தானியங்களை குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலையில் (எம்எஸ்பி) கொள்முதல் செய்து, மத்திய வெளியீட்டு விலையில் மாநிலங்களுக்கு விற்கிறது.
- ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தானியங்களை இறக்கிச் செல்வதற்கு இது பொறுப்பாகும்.
- ஒவ்வொரு நியாய விலைக் கடைக்கும் (ரேஷன் கடை) உணவு தானியங்களைக் கொண்டு செல்லும் பொறுப்பை மாநிலங்கள் ஏற்கின்றன, அங்கு பயனாளிகள் குறைந்த மத்திய வெளியீட்டு விலையில் உணவு தானியங்களை வாங்குகிறார்கள்.
- பல மாநிலங்கள் உணவு தானியங்களின் விலையை பயனாளிகளுக்கு விற்கும் முன் மேலும் மானியம் செய்கின்றன.

தேசிய உணவு பாதுகாப்பு சட்டம் (NFSA), 2013:

குறிக்கோள்:

- மனித வாழ்க்கை சுழற்சி அணுகுமுறையில் உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பை வழங்குவதற்கு, மக்கள் கண்ணியத்துடன் வாழ்வதற்கு மலிவு விலையில் தரமான உணவை போதுமான அளவு கிடைப்பதை உறுதி செய்வதன் மூலம்.
- 2011 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில், நாட்டின் மொத்த மக்கள்தொகையில் கிட்டத்தட்ட 2/3 வது மக்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது .
- 75% கிராமப்புற மக்களும், 50% நகர்ப்புற மக்களும் இரண்டு வகைகளின் கீழ் அதிக மானியத்துடன் கூடிய உணவு தானியங்களைப் பெற உரிமை பெற்றுள்ளனர். அந்தயோதயா அன்ன யோஜனா (AAY) குடும்பங்கள் மற்றும் முன்னுரிமை குடும்பங்கள் (PHH).
- அந்தச் சட்டம் அந்தியோதயா அன்ன யோஜனா குடும்பங்களுக்கு மாதந்தோறும் 35 கிலோ உணவு தானியங்களையும், முன்னுரிமை குடும்பங்களுக்கு ஒரு நபருக்கு 5 கிலோ உணவு தானியங்களையும் வழங்குகிறது.
- பயனாளி குடும்பத்தின் மூத்த பெண் (18 வயது அல்லது அதற்கு மேல்) ரேஷன் கார்டுகளை வழங்குவதற்காக 'குடும்பத் தலைவர்' எனக் கருதப்படுகிறார்.

தேசிய உணவு பாதுகாப்பு சட்டம்: விதிகள்

- NFSA கூட்டாட்சி மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு கூட்டுப் பொறுப்புகளை வழங்குகிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களில் உள்ள நியமிக்கப்பட்ட டிப்போக்களுக்கு உணவு தானியங்களை ஒதுக்கீடு செய்து கொண்டு செல்லும் பொறுப்பை NFSA மையத்திற்குக் கட்டளையிடுகிறது.
- நியாய விலைக் கடைகளின் வீட்டு வாசலில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எஃப்.சி.ஐ கடவுளுக்குச் சொந்தமான உணவு தானியங்களை விநியோகிப்பதற்கு மத்திய அரசு மாநிலங்கள்/யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு மத்திய உதவியை வழங்க வேண்டும்.
- மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்கள் தகுதியான குடும்பங்களைக் கண்டறிதல், ரேஷன் கார்டுகளை வழங்குதல், நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் உணவு தானிய உரிமைகளை விநியோகித்தல், நியாய விலைக் கடை (FPS) டீலர்களுக்கு உரிமம் வழங்குதல் மற்றும் கண்காணித்தல், பயனுள்ள குறை தீர்க்கும் பொறிமுறையை நிறுவுதல் மற்றும் இலக்கு பொது விநியோக முறையை வலுப்படுத்துதல் (TPDS).
- தேசிய உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (2013) இலக்கு பொது விநியோக முறை சீர்திருத்தங்கள், உணவு உரிமை வழங்கலுக்கான பணப் பரிமாற்றம் போன்றவற்றையும் உள்ளடக்கியது.
- நேரடிப் பலன் பரிமாற்றம் என்பது தகுதியுள்ள குடும்பங்களின் வங்கிக் கணக்குகளுக்கு நேரடியாக மானியத்திற்குச் சமமான பணப் பரிமாற்றத்தை உள்ளடக்கியது.

முக்கியத்துவம்:

- இது விவசாயத் துறைக்கு நன்மை பயக்கும்.
- இது உணவுப் பொருட்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தவும் அரசுக்கு உதவுகிறது.

வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குதல்:

- விவசாயம் ஒரு உழைப்புத் தொழிலாக இருப்பதால், விவசாயத் துறையில் ஊக்கமளித்தால் அதிக வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கும்.
- இது பொருளாதார வளர்ச்சியை அதிகரிக்கும் மற்றும் வறுமையை குறைக்க வழிவகுக்கும்.

சுகாதார நலன்கள்:

- சத்தான உணவு கிடைப்பது பொதுமக்களின் ஒட்டுமொத்த ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்தும்.
- நாட்டின் உலகளாவிய பாதுகாப்பு மற்றும் ஸ்திரத்தன்மைக்கு உணவுப் பாதுகாப்பும் முக்கியமானது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

ஒரே நாடு ஒரே ரேஷன் கார்டு:

- இது நுகர்வோர் விவகாரங்கள், உணவு மற்றும் பொது விநியோக அமைச்சகத்தால் 2019 இல் 4 மாநிலங்களில் சோதனை அடிப்படையில் வெளியிடப்பட்டது.
- **நோக்கம்:** தேசிய உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் (NFSA) கீழ் நாடு தழுவிய பெயர்வுத்திறன் மூலம் நாட்டிலுள்ள அனைத்து புலம்பெயர்ந்த பயனாளிகளுக்கும் மானிய விலையில் உணவு தானியங்களை தொந்தரவு இல்லாமல் வழங்குவதை உறுதி செய்தல்.
- அனைத்து தேசிய உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் புலம்பெயர்ந்த பயனாளிகளும், பயோமெட்ரிக் அங்கீகாரத்துடன் தங்களின் அதே/தற்போதுள்ள ரேஷன் கார்டைப் பயன்படுத்தி, நாட்டில் எங்கும் தங்களுக்கு விருப்பமான நியாய விலைக் கடையிலிருந்து (FPS) உணவு தானியங்களைப் பெறுவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கவும்.
- ஆதார் தரவுத்தளத்துடன் இணைக்கப்படும் புகார் மாநிலத்தின் BPL அட்டை வைத்திருப்பவர்களுக்கு 10 இலக்க எண்ணைக் கொண்ட அட்டை வழங்கப்படும்.
- நாட்டில் உள்ள எந்தவொரு மின்னணு விற்பனை நிலையத்திலிருந்தும் (ePoS) கையடக்க வசதி மூலம் FPS மூலம் உயர்த்தலாம்.
- இத்திட்டம் புலம் பெயர்ந்த தொழிலாளர்களின் நலனுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும்.

நில சீர்திருத்தங்கள்

சுதந்திரத்திற்கு முன்:

- ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் விவசாயிகள் தாங்கள் பயிரிட்ட வயல்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் இல்லை; மாறாக, ஜமீன்தார்கள், ஜாகிர்தார்கள் மற்றும் பிற நில உரிமையாளர்கள் நிலத்தின் மீது நில உரிமையாளர் கப்பலை வைத்திருந்தனர்.
- இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தபோது நிர்வாகம் பல குறிப்பிடத்தக்க சவால்களை எதிர்கொண்டது.
- சில மக்கள் நிலத்தின் பெரும்பகுதியைக் கட்டுப்படுத்தினர், மேலும் பல இடைத்தரகர்கள் சுய சாகுபடியில் ஆர்வம் காட்டவில்லை.
- நிலம் குத்தகைக்கு விடுவது வழக்கமான நடைமுறையாக இருந்தது.
- குத்தகைதாரர் சுரண்டல் நடைமுறையில் எல்லா இடங்களிலும் நடைமுறையில் இருந்தது, மேலும் வாடகை ஒப்பந்தங்கள் அபகரிக்கும் தன்மையில் இருந்தன.
- நில ஆவணங்களின் மோசமான நிலை காரணமாக, பெரிய அளவிலான வழக்குகள் இருந்தன.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- வணிக சாகுபடிக்காக நிலம் சிறிய துண்டுகளாக பிரிக்கப்பட்டது என்பது விவசாயத்தில் ஒரு பிரச்சினை.
- இது மண், மூலதனம் மற்றும் உழைப்பு ஆகியவற்றில் எல்லை நிலங்கள் மற்றும் எல்லை மோதல்கள் வடிவில் பயனற்ற பயன்பாட்டிற்கு வழிவகுத்தது.

சுதந்திரத்திற்கு பின்:

- பிரச்சனையை விசாரிக்கும் குழுவின் தலைவராக ஜே.சி.குமரப்பன் தேர்வு செய்யப்பட்டார்.
- குமரப்பா குழுவின் அறிக்கையில் விரிவான விவசாய சீர்திருத்தத்திற்கான நடவடிக்கைகள் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளன .
- இந்தியா சுதந்திரமடைந்தது, அதன் நிலச் சீர்திருத்தங்களில் நான்கு பகுதிகள் இருந்தன:
 - இடைத்தரகர்களை ஒழித்தல்
 - வாடகை சீர்திருத்தங்கள்
 - நில உடமைகளுக்கான வரம்புகளை அமைத்தல்
 - நில உடமைகள் ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன.
 - இவை பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு அரசியல் விருப்பம் இருக்க வேண்டும் என்பதாலேயே இவை படிப்படியாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன.

இடைத்தரகர்களை ஒழித்தல்:

- ஜமீன்தாரி முறை ஒழிப்பு முதல் குறிப்பிடத்தக்க சட்டமாக ஜமீன்தாரி முறை ஒழிக்கப்பட்டது, இது விவசாயிகளுக்கும் அரசுக்கும் இடையே இருந்த இடைத்தரகர்களின் அடுக்கை நீக்கியது.
- மற்ற சீர்திருத்தங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், ஜமீன்தார்களின் உயர்ந்த நில உரிமைகளை அகற்றி, பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் அவர்களின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார செல்வாக்கைக் குறைப்பதில் வெற்றி பெற்றதால், இது ஒப்பீட்டளவில் மிகவும் வெற்றிகரமானது.
- உண்மையான நில உரிமையாளர்கள், விவசாயிகளை ஆதரிப்பதற்காக இந்த மாற்றம் செயல்படுத்தப்பட்டது.

நன்மைகள்:

- இடைத்தரகர்கள் ஒழிக்கப்பட்டபோது கிட்டத்தட்ட 2 கோடி குத்தகைதாரர்கள் அவர்கள் விவசாயம் செய்த நிலத்தின் உரிமையாளர்களாக மாறினர்.
- இடைத்தரகர்கள் ஒழிக்கப்பட்டபோது ஒட்டுண்ணி வர்க்கம் ஒழிக்கப்பட்டது. நிலம் கிடைக்காத விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படும் அதிகமான நிலங்களை அரசாங்கம் இப்போது கொண்டுள்ளது.
- அரசு இப்போது இடைத்தரகர்களின் தனியார் காடுகள் மற்றும் சாகுபடி செய்யக்கூடிய தரிசு நிலத்தின் பெரும் பகுதியைச் சொந்தமாகக் கொண்டுள்ளது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- சட்டப்பூர்வ ஒழிப்பு விவசாயிகளை நேரடியாக அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொள்ள வைத்தது.

தீமைகள்:

- இருப்பினும், ஜமீன்தாரி ஒழிப்புக்குப் பிறகு பல பகுதிகளில் நிலப்பிரபுத்துவம், குத்தகை மற்றும் பங்கு பயிர் முறைகள் நீடித்தன.
- பல அடுக்கு விவசாயக் கட்டமைப்பின் நிலப்பிரபுக்களின் மேல் அடுக்கு முற்றிலும் அகற்றப்பட்டது.
- இது பரவலான வெளியேற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது.
- பெரிய அளவிலான வெளியேற்றம் சமூக, பொருளாதார, நிர்வாக மற்றும் சட்ட முனைகளில் பல சிக்கல்களுக்கு வழிவகுத்தது.

பிரச்சனைகள்:

- ஜே&கே மற்றும் மேற்கு வங்கம் ஆகிய மாநிலங்களில் ஒழிப்பு சட்டப்பூர்வமாக்கப்பட்டாலும், மற்ற மாநிலங்களில் தங்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு பயன்படுத்தப்படும் பகுதிகளுக்கு இடைத்தரகர்களுக்கு வரம்பற்ற அணுகல் வழங்கப்பட்டது.
- மேலும், மற்ற பகுதிகளில், விவசாய நிலங்கள் சட்டத்தின் கீழ் இல்லை; இது சைரடி மஹால்கள் மற்றும் ஒத்த கட்டமைப்புகள் போன்ற குத்தகைதாரர் நலன்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் .
- இதன் விளைவாக, ஜமீன்தாரி முறைப்படி ஒழிக்கப்பட்ட பிறகும், பெரும் எண்ணிக்கையிலான பெரிய இடைநிலைகள் இருந்தன.
- அதன் விளைவாக பெரிய அளவிலான வெளியேற்றங்கள் பல நிர்வாக மற்றும் சமூக பொருளாதார சிக்கல்களை விளைவித்தன.

வாடகை சீர்திருத்தங்கள்:

- ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து குத்தகைக் கட்டுப்பாடு அடுத்த முக்கியமான பிரச்சினையாக மாறியது.
- இந்தியாவின் மொத்த உற்பத்தியில் 35% முதல் 75% வரை வாடகைக்கு செலவிடப்பட்டது, இது சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய காலத்தில் மூர்க்கத்தனமாக இருந்தது.

குத்தகையில் சீர்திருத்தங்கள்:

- ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன, குத்தகை ஒழுங்குமுறை அடுத்த முக்கியமான பிரச்சினையாக மாறியது.
- இந்தியாவில், சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய காலத்தில் மொத்த உற்பத்தியில் 35% முதல் 75% வரை குத்தகைதாரர்களால் வாடகையாக செலுத்தப்பட்டது.
- வாடகையை கட்டுப்படுத்தவும், குத்தகைதாரர்களுக்கு பாதுகாப்பான குத்தகையை வழங்கவும், அவர்களுக்கு உரிமையை வழங்கவும் குத்தகை சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்துதல்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- பஞ்சாப், ஹரியானா, ஜம்மு & காஷ்மீர், தமிழ்நாடு மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் சில பகுதிகளைத் தவிர, நியாயமான வாடகையானது மொத்த உற்பத்தி அளவில் 20% முதல் 25% வரை சட்டம் இயற்றப்பட்டது (1950 களின் முற்பகுதி) மூலம் செலுத்த வேண்டிய வாடகையை ஒழுங்குபடுத்துகிறது. விவசாயிகள்.
- சீர்திருத்தமானது குத்தகையை முற்றிலுமாக ஒழிக்க அல்லது வாடகைக்கு வருபவர்களுக்கு சில ஸ்திரத்தன்மையை வழங்குவதற்கு வாடகையை கட்டுப்படுத்தும் முயற்சியை மேற்கொண்டது.
- மேற்கு வங்கம் மற்றும் கேரளாவில் குத்தகைதாரர்களுக்கு நில உரிமைகளை வழங்கும் விவசாய முறையின் வியத்தகு மறுசீரமைப்பு இருந்தது.

பிரச்சனைகள்:

- பெரும்பாலான மாநிலங்களில் இந்தச் சட்டங்கள் மிகச் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லை.
- திட்ட நூல்களில் அடிக்கடி வலியுறுத்தப்பட்ட போதிலும், சில மாநிலங்களால் குத்தகைதாரர்களுக்கு உரிமைக்கான உரிமையை வழங்கும் சட்டங்களை ஏற்க முடியவில்லை.
- பங்குதாரர்களின் சில சலுகைகளை வழங்கியுள்ளன .
- சீர்திருத்தங்களின் விளைவாக குறைவான பகுதிகள் குத்தகையின் கீழ் இருந்த போதிலும், சில குத்தகைதாரர்கள் உரிமையாளர் உரிமைகளைப் பெற முடிந்தது

நிலம் வைத்திருக்கும் வரம்புகள்:

- நில உச்சவரம்பு சட்டங்கள் நில சீர்திருத்த சட்டங்களின் மூன்றாவது பெரிய குழுவாகும்.
- எளிமையான வகையில், நில உடமைகள் மீதான வரம்புகள் சட்டப்பூர்வமாக பரிந்துரைக்கப்பட்ட உச்ச வரம்பைக் குறிக்கின்றன, அதைத் தாண்டி எந்தவொரு தனிப்பட்ட விவசாயியும் அல்லது பண்ணை குடும்பமும் எந்த நிலத்தையும் வைத்திருக்க முடியாது.
- இத்தகைய உச்சவரம்பு வைப்பதன் நோக்கம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலரின் கைகளில் நிலம் குவிவதைத் தடுப்பதாகும்.
- 1942 இல் குமரப்பன் கமிட்டியால் ஒரு நில உரிமையாளர் வைத்திருக்கக்கூடிய அதிகபட்ச நிலத்தின் அளவு பரிந்துரைக்கப்பட்டது .
- அது மூன்று மடங்கு பணம் அல்லது ஒரு குடும்பத்தை நடத்த போதுமானதாக இருந்தது.
- அனைத்து மாநில அரசுகளும் 1961-1962க்குள் நில உச்சவரம்புச் சட்டங்களை நிறைவேற்றின.
- இருப்பினும், மேல் வரம்புகள் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபடுகின்றன.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- மாநிலங்களுக்கிடையே நிலைத்தன்மையைக் கொண்டுவருவதற்காக 1971 ஆம் ஆண்டு புதிய நில உச்சவரம்புக் கொள்கை உருவாக்கப்பட்டது.
- 1972 இல் தேசிய பரிந்துரைகள் வெளியிடப்பட்டன, நிலத்தின் வகை, அதன் உற்பத்தித்திறன் மற்றும் பிற ஒத்த மாறிகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பிராந்தியத்தின் அடிப்படையில் மாறுபடும் உச்சவரம்பு வரம்புகளுடன்.
- சிறந்த நிலத்திற்கு, 10-18 ஏக்கராகவும், இரண்டாவது சிறந்த நிலத்திற்கு, 18-27 ஏக்கராகவும், மீதமுள்ள நிலத்திற்கு, 27-54 ஏக்கராகவும், மலைப்பாங்கான மற்றும் பாலைவனப் பகுதிகளில் சற்றே உயர்ந்த தொப்பியாகவும் இருந்தது.
- இந்த மாற்றங்களின் உதவியுடன், ஒவ்வொரு குடும்பமும் (ஒதுக்கப்பட்ட தொகைக்கு அப்பால்) ஏதேனும் உபரி நிலத்தைக் கண்டறிந்து கைப்பற்றி, பின்னர் நிலமற்ற குடும்பங்கள் மற்றும் SC மற்றும் STகள் போன்ற பிற நியமிக்கப்பட்ட குழுக்களில் உள்ள குடும்பங்களுக்கு விநியோகிக்க அரசு பணிக்கப்பட்டது.

பிரச்சனைகள்:

- இந்தச் செயல்கள் பெரும்பான்மையான மாநிலங்களில் பல் இல்லாதவையாக மாறிவிட்டன.
- பல சட்ட ஒட்டைகள் மற்றும் பிற தந்திரங்களால் பெரும்பாலான நில உரிமையாளர்கள் தங்கள் உபரி நிலத்தை அரசால் கையகப்படுத்துவதை தவிர்க்க முடிந்தது.
- ஒரு சில மிகப் பெரிய எஸ்டேட்கள் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், நில உரிமையாளர்கள் தங்கள் சொத்துக்களை குடும்ப உறுப்பினர்கள் மற்றும் பணியாளர்கள் உட்பட பிற நபர்களிடையே "பினாமி பரிமாற்றங்கள்" என்று அழைக்கும் வகையில் பிரித்துக்கொள்ள முடிந்தது. நில.
- சில பிராந்தியங்களில் சில பணக்கார விவசாயிகள் உண்மையில் விவாகரத்து செய்தனர்.

நில உடமைகள் ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன:

- ஒருங்கிணைத்தல் என்பது சிதறிய நிலங்களை ஒரே நிலமாக மறுபகிர்வு செய்வது அல்லது மறுசீரமைப்பது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.
- மக்கள்தொகை வளர்ச்சி மற்றும் விவசாயம் அல்லாத தொழில்களில் வேலை வாய்ப்புகள் இல்லாமை ஆகியவை நிலத்தின் மீது அழுத்தத்தை அதிகரித்தன, இதன் விளைவாக நிலம் உடைமையாக துண்டு துண்டாக வளரும் போக்கு ஏற்பட்டது.
- நிலம் துண்டு துண்டாக இருப்பதால், நீர்ப்பாசன முறையை நிர்வகிப்பது மற்றும் தனிப்பட்ட நிலப் பகுதிகளைக் கண்காணிப்பது குறிப்பாக சவாலாக இருந்தது.
- நில உடமைகளை ஒருங்கிணைப்பது இதன் விளைவாக அமைந்தது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- இந்தச் சட்டத்தின்படி, ஒரு விவசாயிக்கு கிராமத்தில் பல சிறிய நிலங்கள் இருந்தால், அந்த நிலங்கள் சிறிய மனைகளை நேரடியாக வாங்குவதன் மூலம் அல்லது அவற்றை மாற்றுவதன் மூலம் ஒரு பெரிய நிலமாக இணைக்கப்படும்.
- தமிழ்நாடு, கேரளா, மணிப்பூர், நாகாலாந்து, திரிபுரா மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் சில பகுதிகளைத் தவிர, கிட்டத்தட்ட அனைத்து மாநிலங்களிலும் ஹோல்டிங்ஸின் ஒருங்கிணைப்பு சட்டப்பூர்வமாக்கப்பட்டது.
- பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானாவில் நில ஒருங்கிணைப்பு தேவைப்பட்டாலும், பெரும்பான்மையான நில உரிமையாளர்கள் ஆதரவாக இருந்தால், பிற மாநிலங்களில் சட்டம் தன்னார்வ ஒருங்கிணைப்பை அனுமதித்தது.

பலன்கள்:

- இது ஹோல்டிங்ஸ் முடிவில்லாமல் உட்பிரிவு மற்றும் துண்டு துண்டாக இருப்பதை நிறுத்தியது.
- விவசாயிகள் பல்வேறு வகையான நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்வதற்கும் பயிரிடுவதற்கும் செலவிட வேண்டிய நேரத்தையும் முயற்சியையும் இது குறைத்தது.
- கூடுதலாக, இந்த மாற்றம் விவசாய செலவுகள் மற்றும் விவசாயிகளின் சட்ட மோதல்களை குறைத்தது.

முடிவுகள்:

- பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் மேற்கு உத்திரப் பிரதேசம் தவிர, ஒருங்கிணைப்புச் செயல்முறை முடிவடைந்த நிலையில், குறிப்பிடத்தக்க அரசியல் மற்றும் நிர்வாக ஆதரவு இல்லாததால், ஒருங்கிணைப்பை நடத்துவதில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் சிறப்பாக இல்லை.
- இருப்பினும், சில மாநிலங்களில், மக்கள்தொகை அழுத்தத்தின் கீழ் நிலம் பின்னர் துண்டு துண்டாக இருந்ததால், மறு ஒருங்கிணைப்பு அவசியமானது

மறு ஒருங்கிணைப்பு தேவை:

- 1970—1971 இல் சராசரி இருப்பு அளவு 2.28 ஹெக்டேர் (Ha), ஆனால் 2015—16 இல் அது வெறும் 1.08 ஹெக்டேராக இருந்தது.
- மிகப்பெரிய சராசரி பண்ணை அளவு நாகாலாந்தில் காணப்படுகிறது, அதைத் தொடர்ந்து பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானா ஆகியவை முறையே பட்டியலில் இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது இடத்தில் உள்ளன.
- பீகார், மேற்கு வங்காளம் மற்றும் கேரளா போன்ற மக்கள் தொகை அடர்த்தி அதிகம் உள்ள மாநிலங்களில் கணிசமாக சிறிய பங்குகள் உள்ளன.
- பல தசாப்தங்களாக செய்யப்பட்ட பல உட்பிரிவுகளின் விளைவாக துணைப்பிரிவுகள் கூட கணிசமாக சுருங்கிவிட்டன.

கிராம்தான் மற்றும் பூதான் இயக்கங்கள்:

- மகாத்மா காந்தியின் மாணவர் வினோபா பாவே தெலுங்கானாவின் போச்சம்பள்ளியில் நிலமற்ற ஹரிஜனங்கள் அனுபவிக்கும் சிரமங்களைப் பற்றி அறிந்தார்.
- இந்தியாவின் நிலச் சீர்திருத்தத் திட்டத்தில் "வன்முறையற்ற புரட்சியை" செயல்படுத்தும் முயற்சியில், அவர் இயக்கங்களை முன்னெடுத்தார்.
- பூதான் இயக்கம் என்பது நிலம் உள்ள வகுப்பினரை ஊக்குவிப்பதாக இருந்தது, அவர்களின் நிலத்தின் ஒரு பகுதியை நிலமற்றவர்களுக்கு மனமுவந்து விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும், அதனால் இப்பெயர் வந்தது.
- இது 1951 இல் தொடங்கியது.
- பாவேயின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, சில நில உரிமையாளர்கள் தங்கள் சொத்தில் ஒரு பகுதியை தானாக முன்வந்து நன்கொடையாக வழங்க முடிவு செய்தனர்.
- வினோபா பாவேக்கு மத்திய மற்றும் மாநில நிர்வாகங்கள் இருவரிடமிருந்தும் தேவையான ஆதரவைப் பெற்றிருந்தார்.
- பின்னர், 1952 இல் தொடங்கப்பட்ட கிராம்தான் இயக்கம், பூதான் இயக்கத்தை மாற்றியது.
- கிராம்தான் இயக்கத்தின் குறிக்கோள், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உள்ள நில உரிமையாளர்கள் மற்றும் குத்தகைதாரர்கள் தங்கள் நில உரிமைகளை ராஜினாமா செய்ய வற்புறுத்துவதாகும், இதனால் நிலங்கள் அனைத்தும் சமமான மறுபங்கீடு மற்றும் பொதுவான விவசாயத்திற்காக ஒரு கிராம சங்கத்திற்கு சொந்தமானது.
- இந்த இயக்கத்தின் படி, ஒரு குக்கிராமம் கிராமதானுக்கு குறைந்தபட்சம் 75% குடிமக்களும் அதன் பிரதேசத்தில் 51% பேரும் கிராமதானுக்கு தங்கள் ஆதரவை எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறிப்பிட்டபோது கிராமதான் என்று குறிப்பிடப்பட்டது.
- மாக்ரோத் கிராம்தான் கிராமத்தில் இணைக்கப்பட்ட முதல் குக்கிராமமாகும்.

இயக்கத்தின் சாதனைகள்:

- சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, அரசாங்கச் சட்டம் மூலம் அல்லாமல் ஒரு இயக்கத்தின் மூலம் சமூக மாற்றத்தைக் கொண்டுவர முயற்சித்த முதல் இயக்கம் இந்த இயக்கம்.
- இது ஒரு தார்மீக சூழலை உருவாக்கியது, இது பெரிய நிலப்பிரபுக்களை சிரமத்திற்கு உள்ளாக்கியது.
- கூடுதலாக, இது விவசாயிகள் மற்றும் நிலமற்றவர்களிடையே அரசியல் நடவடிக்கைகளை உயர்த்தியது, விவசாயிகளை ஒழுங்கமைக்க அரசியல் பிரச்சாரத்திற்கு வளமான நிலத்தை வழங்கியது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

குறைபாடுகள்:

- பெருமளவிலான நிலங்கள் சேகரிக்கப்பட்டன, ஆனால் நிலமற்றவர்களுக்கு அதிகமாக வழங்கப்படவில்லை, ஏனெனில் தானமாக வழங்கப்பட்ட பெரும்பாலான நிலங்கள் மலட்டுத்தன்மை அல்லது வழக்குக்கு உட்பட்டவை.
- கிராம்தான் இயக்கம் கிராமங்களில் தொடங்கியது, பெரும்பாலும் பழங்குடியினர் பகுதிகளில், வர்க்க வேறுபாடு இன்னும் வளரவில்லை மற்றும் நில உடைமைகளின் உரிமையில் சிறிய வேறுபாடுகள் இருந்தன.
- இருப்பினும், நில உடைமைகளில் வேறுபாடு இருந்த இடத்தில் அது தோல்வியடைந்தது.
- அந்த இயக்கமும் அதன் புரட்சிகர வாக்குறுதியை உணர முடியாமல் போய்விட்டது.

விளைவாக:

- இயக்கங்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்க அரசியல் ஆதரவு இருந்தது. 1969 வாக்கில், இயக்கங்கள் உச்சத்தில் இருந்தன.
- கிராம்தான் மற்றும் பூதானை நோக்கமாகக் கொண்ட சட்டங்கள் பல மாநில அரசாங்கங்களால் இயற்றப்பட்டன.
- எவ்வாறாயினும், 1969 க்குப் பிறகு, கண்டிப்பாக தன்னார்வ இயக்கத்தில் இருந்து அரசாங்க ஆதரவு திட்டத்திற்கு மாற்றப்பட்டதன் விளைவாக, கிராம்தான் மற்றும் பூதான் முக்கியத்துவத்தை இழந்தன.
- வினோபா பாவே விலகியதால் அதன் வெகுஜன ஆதரவை இழந்தது.

சமீபத்திய நடவடிக்கைகள்:

- NITI ஆயோக் மற்றும் பல வணிகக் குழுக்கள் சமீபத்தில் நிலக் குத்தகையை பரவலாக ஏற்றுக்கொள்வது அவசியம் என்று பரிந்துரைத்துள்ளது, இதனால் லாபம் ஈட்டாத நில உரிமையாளர்கள் தங்கள் சொத்துக்களை முதலீட்டிற்காக வாடகைக்கு விடலாம், மேலும் கிராமப்புறங்களில் அதிக வருமானம் மற்றும் வேலைகளை உருவாக்குகின்றனர்.
- நில உடமைகள் இணைக்கப்படும், இது இந்த நோக்கத்திற்கு உதவும்.
- நிலப் பதிவேடு டிஜிட்டல் மயமாக்கல் போன்ற சமகால நிலச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை விரைவாக முடிக்க வேண்டியது அவசியம்.